

Съ твойтѣ сладки устица :
Да сѫ любимъ мы до гроба,
Да прѣбждѫтъ нераздѣлны
Наштѣ клеты сърдчица.

17

Видѣхъ вчера кат' искочи
По фистанче на вратца,
Имала си чудны очи,
Захарены устица !

По засмѣя ся ; азъ омаянъ
По запрѣхъ ся до прѣдъ васъ :
Проговори ; азъ не знаяхъ
Ангелски ли бѣше гласъ . —

Увѣрихъ ся , ангель ты си ,
И на ангелскѣ снаж
Видѣхъ райско цвѣтѣ выси ,
Два кар-топа на дръгж .

Ангели сѫ милостиви ,
Като тѣхъ бѣди и ты ;
Райско цвѣтіе харизи ми
Зарадъ мене да цвти .

Дозволи ми за да смѣж
Само азъ да го берж ,
И до него да живѣж ,
И надъ него да умрж .